

Gaudium

Súkromné slované gymnázium Žitavská 1, 821 07 Bratislava

Ročník I. číslo 2/2013

zaujímavosti • informácie • otázky • slobodná kritika • blogy • móda • šport

EUROSCOLA

Strasbourg
Na Francúzskej pôde

Návšteva
Európskeho parlamentu

Odyseove potulky
Francúzskom...

Antihumanizmus a
genocída II. svetovej vojny

REBELIE
Problematika komunistickej
Severnej a demokratickej
Južnej Kórey

„Čas rebélie...“
(blog)

subkultúry
v.s.
politické strany

Obsah čísla

1

Niekoľko slov na úvod

2

Problematika
komunistickej Severnej
a demokratickej Južnej
Kórey

4

Antihumanizmus
a genocída II.
svetovej vojny

6

„Čas rebélie...“
(blog)

7

Odyseove potulky
Francúzskom...

9

Moja prvá diplomatická
reprezentácia Slovenska

10

„Troska medzi troskami...“
(blog)

11

Strasbourg

12

Na Francúzskej pôde

14

Subkultúry vs. politické
strany a ich štiepenie –
komparácia

17

Hviezdy KHL 2014
a „*Masters Show*“

18

Povianočné výpredaje

19

Ako si najlepšie vybrať
správnu maskaru?

Vážení študenti,

Pripravili sme pre Vás ďalšie číslo školského časopisu. Jeho obsah je rozsiahlejší vďaka vašim veľmi zaujímavým a pútavým príspevkom. Články sú výborné i pre neprajníkov, ktorí tvrdia, že dnešná generácia nie je schopná nič vytvoriť. Ste výborným dôkazom toho, že sú vo vás ukryté schopnosti, ktoré určite využijete pri ďalšom štúdiu na vysokej škole. Preto neobávajte sa pokračovať v písaní! I to je forma akou sa zdokonaľujete. A dnešná doba nepotrebuje nedokonalých...

Gaudium vám umožňuje písať o témach, ktoré Vás zaujímajú. Pozorovať prostredie v ktorom žijete, dobu, generácie, alebo oblasti. Formujete svoj názor a máte rovnako ako dospelí svoj vlastný uhol pohľadu. Nemusí byť totožný s tým, čo počúvate od svojho okolia. Častokrát sa vám stáva, že vaše názory sú považované a označované za smiešne, hlúpe, nereálne, alebo detské... Práve Gaudium je prostriedkom, prostredníctvom ktorého svoje pohľady na svet a spoločnosť môžete vyjadriť bez obavy hanlivého označenia. Nik vás za myšlienky a úvahy nebude odsudzovať. Práve naopak. Oslovujete svojich vrstovníkov, ktorých názory môžu byť totožné s tými vašimi.

Časopis Gaudium nebude vykonávať žiadnu cenzúru vašich príspevkov. Uverejňuje ho v takej podobe a v takom koncepte v akom budú autormi napísané. Vykonávajú sa iba opravy pravopisných chýb a preklepov.

Ak sa vám niečo nepáči, nie ste spokojní s názormi dospelých, s fungovaním niektorých oblastí spoločnosti, prípadne sú veci, ktoré by ste označili za dobré a výnimočné, veselé, alebo zaujímavé... Sadnite si za PC, alebo vezmite pero a papier a napíšte o tom. Možno napomôžete i dospelaj majoritnej časti populácie zamyslieť sa nad niektorými súvislosťami v chode bežného života.

Stačí mať trochu odvahy a 15 minút času....

Časopis čaká na príspevky a výborné podnety

S úctou

Katarína Dubravická

P.S. Výsadou dokonalého dospelého človeka je prejav bez vulgarizmov a urážok... Tie totiž dokáže každý úbožiak!

Problematika komunistickej Severnej a demokratickej Južnej Kórey

Vlajka: KĽDR

Ako isto viete, Severná a Južná Kórea sa rozdelila práve vďaka vplyvom dnešného Ruska, vtedajšej ZSSR a Ameriky. V Rusku v tom čase vládol Stalin, ktorý viedol komunistickú vládu a chcel si podmaniť celý kórejský polostrov. Podarilo sa mu obsadiť severnú časť a aby nezískali úplne celý polostrov, Spojené štáty vtedy prišli na pomoc a obsadili južnú časť polostrova. Bohužiaľ, nestihli obrániť ani vrchnú časť, ktorú už úplne obsadilo Rusko. V tom čase sa pravou rukou Stalina stal Kim Ir Sen, otec známeho komunistického vládcu Severnej Kórey,

Kim Chong Ila. Vlastne za pomoci Stalina sa Kim Ir Sen stal kórejským komunistickým vládcom.

To práve vďaka Ir Senovmu nápadu o spojení sa s južnou časťou vznikla vojna. Kórejská vojna, ktorá trvala od roku 1950 – 1953, skončila neoficiálne, pretože zmluva vlastne nikdy nebola podpísaná a o tom svedčí ešte do dnes trvajúca demarkačná línia na 38. rovnobežke, na ktorej je určená hranica medzi oboma krajinami, a dvojkilometrové pásmo demilitarizovanej zóny. Dodnes preto muži v Južnej Kórey si musia vojenskými povinnými službami, na ktoré každý mužský občan chodí po dobu 2 rokov.

Vlajka: Južná Kórea

Kórejský polostrov celkovo, hraničí s veľmocou ako je Čína, presnejšie KĽDR s nimi susedí a Južná Kórea susedí s Japonskom, s ktorým nemajú pozemskú hranicu, keďže Japonsko je ostrovným štátom.

Korean Peninsula

Tak si teraz povedzme, ako prebiehal vývoj Južnej Kórey. Takže Južná Kórea, oficiálnym názvom Kórejská republika, vznikla 15. Augusta 1948. Predtým ako táto republika vznikla, si Južná Kórea prešla aj vedením Japonska, pretože Japonsko obsadzovalo kórejský polostrov. Politický systém bol jednoznačne vedený americkým systémom, teda bol zvolený aj prezident republiky. Do roku 1988 si Kórejská republika prešla rôznymi politickými situáciami, takže vlastne dnes môžeme povedať, že Kórejská republika, ktorá dnes existuje, je jej šiestou republikou. Vládli rôzne nepokoje aj medzi študentami, politici sa často nevedeli dohodnúť. Poďme si však povedať niečo k dnešnej Kórejskej republike. Dané údaje sú rok až dva staré. V súčasnosti je 15. najvyspelejšou ekonomikou sveta. Žije tam približne 50 miliónov obyvateľov.

Je tam náboženská sloboda, individualizmus, je postavená na demokratických princípoch, ale ako vieme, nikde na svete neexistuje úplná a presná demokracia.

Čo je zaujímavé ohľadne obyvateľstva, 83% obyv. je stredoškolsky a vysokoškolsky vzdelaných. V tejto krajine sa veľmi dbá na vzdelanie. Práve kvôli tlaku na študentov tam stúpa aj počet sebevražď. Tak ako v mnohých častiach sveta, aj tu vládne korupcia v politike aj v priemysle.

Kórejská republika je veľmi priemyslovo rozvinutý štát, počet obyvateľov rastie, hlavné mesto Seoul je čím ďalej tým zaľudnenejšie. Seoul je pretechnizované vyspelé mesto, čo však nemožno tvrdiť o celom území krajiny. Je tam veľký rozdiel medzi chudobnými a bohatými ľuďmi. Naopak od Kórejskej republiky, sa od nej značne odlišuje Severná Kórea, oficiálnym názvom Ľudovodemokratická republika (KĽDR). Hoci v názve republiky sa demokracia nachádza, v skutočnosti tieto jej princípy krajinou ani len

neobleteli. Tak si o nej niečo povedzme, aby sme vedeli, aký je medzi nimi rozdiel. KĽDR s hlavným mestom Pchjongjang vznikla 9. Septembra 1948, ktorej zakladateľom bol už spomenutý Kim Ir Sen. Jeho konkurenti sa ho snažili zosadiť, ale pokus bol neúspešný a jeho vláda bola neobmedzená až do roku 1994. V roku 1997 sa moci ujal Kim Chong Il. Veškerú svoju pozornosť venoval vývoju armády. Čo sa týkalo ekonomiky, všetko bolo vo vlastníctve štátu. Hladomor a humanitná katastrofa prichádzala práve kvôli neúrode, ktorú spôsobovali záplavy. Boli závislí od pomoci iných štátov.

KĽDR má dnes približne 23 miliónov obyvateľstva. Vzdelávací systém je založený na propagande – deti už v škôlke sa učia o živote vodcov. Jednoducho povedané, chudobná časť obyvateľstva nemá prakticky žiadne práva. Sú im odňaté aj práva informácií, nesmú vedieť ako to chodí v inej krajine, pre nich mala byť vzorom práve KĽDR a vládca.

Vzťahy medzi oboma krajinami sú stále napäté. Kórejská republika mala záujem o spojenie oboch krajín, teda o zjednotenie, lenže o tomto záujme sa neskôr upustilo.

KĽDR má vo svojom vlastníctve jadrové zbrane a pri rôznych testoch svojich zbraní potopili aj loď Kórejskej republiky v marci 2010.

Samozrejme, že ostatné veľmoci ako je Čína, Japonsko, USA, Rusko a Kórej. Rep. chceli, aby sa ich jadrový program odstránil. Čo sa týka budúcnosti, obe krajiny možno budú prichytené na to, aby sa mohli zjednotiť, ale k tomu budú musieť obe krajiny prejsť nejakým vývojom, hlavne severná časť, keďže je chudobná a tým pádom by úroveň ekonomiky dnešnej južnej časti podstatne znížila.

Vždy ide o ten vývoj ľudstva, obyvateľstva. My môžeme akurát tak dúfať, že ich vzťahy sa postupom času zlepšia a možno aj oni si konečne budú môcť oddýchnuť a nestrachovať sa každým dňom, či si KĽDR zase nezmyslí, aby Kórejskú republiku nejakým spôsobom napadli, ako sa to už kedysi stalo.

Antihumanizmus a genocída II. svetovej vojny

Keď mi mama povedala že ideme do Osvienčimu prezrieť si koncentračné tábory, zaskočilo ma to. Nevedela som čo mám očakávať, či sa báť, či byť silná a nerozplakať sa pri každom pohľade na fotky, domy, všetky tie vyzbierané veci väzňov ktoré uvidím. Bola som plná nevyjadriteľných emócií.

Po príchode do najväčšieho tábora Birkenau ma z odporom fascinovala veľkosť tohto miesta. Keď sa obzriem vôkol seba na tváre ostatných ľudí vidím takú istú hrôzu a strach v očiach, a úzkosť v hrdle akú som mala určite aj ja.

Po 3 hodinách chôdze po areáli som sa začala až hnevať na ľudí ktorí dopustili aby toľko ľudí zahynulo pre strach a zmätok v hlavne jedného človeka, ktorí ovládal každú ďalšiu nesvojprávnu myseľ.

Po presune do hlavného tábora Auschwitz mi vrazil facku nápis na bráne Arbeit mach fre. Nevedela som si predstaviť tú bolesť a bezmocnosť akú cítili ľudia ktorí prechádzali ako väzni popod túto bránu až som neuviedla všetky tie fotky, fotky ktoré budem mať navždy v pamäti, lebo pohľad ženy ktorá drží svoje dieťa v rukách a vie že zomrie aj keď je úplne zdravé hovoril za všetko na spaľovaciu komoru, odstrihnuté vlasy, protézy, hračky detičiek a mnoho iných spomienok budem navždy uchovávať v pamäti.

Pri prechádzaní cez „baráky“ ktoré ukazovali každý jeden štát ako prežil druhú svetovú vojnu sme prišli aj k česko-slovenskému baráku. Veľmi ma zaujala báseň ženy ktorá bola napísaná práve tu v tábore:

MY MRTVÍ ŽALUJEM

*Ne, na našich hrobech nehniáj kříže
a náhrobky sa neklenou,
ne, nejsou tam věnce, ni tepané mříže,
andělé s hlavou skloněnou,
Vrby a věnec se zlatým vláknem,
svíčka, jež nikdy nezhasí*

*My shnijem v jámach, politi vápnem
v kostech nám vítr haraší.
Vybledlé lebky beznadějí
na ostnatých drátech se chvějí
a popel náš jde do všech stran
v tisíci urnách rozmetán*

*Tvoříme řetěz kolem sveta,
semena větrem rozvátá,
čítáme dny, měsíce, léta,
čakáme, čas nám nechvátá.
A stále víc je nás tu dole,
bobtnáme, rostem den co den,
až nadouváme vaše pole,
až jednou pukne vaše zem.
A potom vyjdem, strašný řad,
na lebce beku, s hnátém hnát
a zařvem ve tvář lidem všem:
My mrtví žalujem!*

Tu na tomto mieste som si uvedomila že aj Slnko je zrazu tmavšie a nesvieti sem ako na ostatné kúty sveta, ako by mohlo ved' aj on videlo tú hrôzu. Každý kto sem príde, odíde zo slovami na duši **UŽ NIKDY VIAC!**

**„Zabudnúť znamená nechať znovu zomrieť.“
ELIE WIESEL**

„Čas rebélie...“

Volám sa Katka a mám 11 rokov a asi stotisíc krúžkov. Chodím na balet, salsu, vyšívanie, do detskej dramatickej družiny, na golf, do čitateľského krúžku a vo voľnom čase zbieram figúrky slonov. Keď vyrastiem by som chcela byť kozmonautka alebo prezidentka.... dobre robím si srandu.

Toto som bola ja tak pred piatimi rokmi. V súčasnosti sa nevenujem ničomu a celé dni čakám na piatok kde túto lenivosť povýším do nového levelu. Keď náhodou zmaturujem ... budem možno robiť na pumpe a žiť s piatimi mačkami v karavane u lesa. Možno sa pýtate kedy sa z ambiciózneho dievčatka s dvoma copami a dúhovou sukňou stala asociálna undergroundová troska. Domnievam sa že za to môže stredná škola a Nirvána ale to už je úplne iný príbeh.

K tej strednej škole...možno si hovoríte že vy pred takouto zmenou vaše deti uchránite... ne ne ne ! NEUCHRANITE. Bez ohľadu na to koľko krúžkov im naordinujete a koľko času im venujete vždy sa nájde niekto kto sa zasväťí tomu zničiť ich. Skôr či neskôr. Na vás a hlavne na nich je, či rebelstvo bez príčiny bude trvať krátko alebo či nikdy neskončí...

Odyseove potulky Francúzskom... 😊

Kde bolo tam bolo, skupinka ľudí sa vybrala na veľký výlet! Bola to skupinka študentov s dvoma profesormi. Súčasťou oného výletu som bola aj ja. Tento náš menší výletík sa začal odjazdom z Bratislavy v nedeľu 1. decembra večer do Strasburgu. Pointou bolo zasadnutie študentov všetkých členských krajín Európskej únie v Európskom parlamente. Samozrejme, všetci sme sa na podujatie veľmi tešili a väčšmi asi aj na zakomponovanie Paríža do toho celého. Cesta do Strasburgu trvala naozaj veľmi dlho a všetci sme boli z cesty vyčerpaní. Niektorí potrebovali skoro stále na záchod, takže sa poriadne vyspať ani nemohli. Niektorí spali miestami tak hlboko, že ich nezobudila ani hlasná hudba autobusu. A cestu nám spríjemňovali šoféri autobusu. V to ďalšie ráno, keď sme sa neoddychnutí dostali do mesta, sme sa všetci chystali so zvedavosťou na celodňovú akciu v parlamente. Samozrejme, bolo to veľmi zaujímavé, pretože študenti z rôznych krajín mohli nadviazať kontakt a mohli sme zažiť, aké to asi je

pre skutočných poslancov pri zasadnutí. Lenže škoda že väčšina z nás tam zaspávala a niektorí sa otáčali len keď prešla nejaká sympatická študentka okolo a iní by sa zase zapojili viac, keby mali väčšie znalosti anglického jazyka.

Najlepšia časť bola asi keď našu školu predstavil jeden z našich žiakov, Richard Koyš, ktorý ako hrdina behom niekoľkých minút improvizácie natolko zaujal obecenstvo svojim veľkým príhovorom, že si ho začali aj fotiť. To bol asi jeden z momentov, keď sme sa mohli tešiť veľkému potlesku, ktorý patrilo práve nám, teda jemu. Inak celý deň prebehol celkom v zhone, boli sme niektorí tak unavení, že sme sa už len tešili na posteľ, ktorej sme sa aj tak dočkali veľmi neskoro.

Po diskusiách v parlamente, po hlasovaniach

a podobných aktivitách, sme sa vybrali do autobusu, kde na nás čakala asi 5 hodinová cesta do Paríža. Na tom by nebolo nič až také zlé, keby sme sa cestou do nášho hotela nezamotali na tie najviac úzke cestičky aké som kedy asi mohla vidieť a keď veľkým vydýchnutím sme si mohli povedať, že sme to prežili. Nechýbalo veľa a nemuseli sme sa šťastného konca dožiť. Presne ako čítate, naša cesta mohla skončiť prevrátením sa autobusu keď sa pán vodič snažil vytočiť zákrutu. Škoda však, že sme neboli ťažší, aby sme druhú stranu autobusu prevážili ešte viac, ale to nevadí, pribrať ešte stále môžeme! Našťastie sme tomu predišli a do hotela sme sa dostali okolo druhej, pol tretej ráno. Celí vytešení sme sa naskladali do našich izieb a nastavili si budík na siedmu ráno, kedy nám bolo treba vstať, aby sme sa stihli naraňajkovať a prichystať na dlhú a dobrodružnú cestu po Paríži.

Ráno bolo trošku komické, keď sme hľadali stanicu vlaku, ktorým by sme sa odviezli k slovenskej ambasáde. Pýtali sme sa rôznych ľudí, ale každý nám vždy povedal inú cestu a nakoniec sme prešli veľmi veľa uličiek aby sme to vôbec našli. Nakoniec sa nám to podarilo a po krátkej ceste vlakom na krátke trate sme sa vybrali na metro, do ktorého musíte tak rýchlo nastúpiť, že sa vám ani nespívalo. Dvere sa zatvárali celkom rýchlo a tú rýchlosť vnímate vtedy, keď sa do metra navalí 500 milión ľudí naraz. Našťastie, aj to sme prežili. A určite sa našej prítomnosti potešili vreckári, ktorí však

bohužiaľ si z nás nič neodniesli. Boli sme natoľko opatrní, že nám naozaj nič nechýbalo. Hoci skoro k tomu došlo.

Na slovenskej pôde sme sa dozvedeli zaujímavé veci o veľvyslanectve celkovo – o funkcií, akým spôsobom sa k takému postu dá dostať a podobne. Po jej opustení sme sa vydali na Eiffelovku! Kde sme boli asi najdlhšie. Tam sme sa rozdelili na niekoľko skupín. Niektorí išli hore na vežu, niektorí si išli pokúpiť suveníry a ostatní sa išli najesť. Strávili sme tam dokopy možno tri hodiny. A pod Eiffelovkou si určite nedávajte hranolky – hrozí vám ich ukradnutie! Áno, bohužiaľ aj také veci, ako niekto vám príde a zoberie si z nich, sa stávajú. A nakoniec sme sa vybrali na Shan ze li ze, kde sme si mohli pokúpiť nejaké darčeky, ale na takú ulicu nestačí hodinka a pól, ale predsa sme si niečo nakúpili a práve tam boli aj vianočné trhy!

Počas toho uchodeného dňa sme najviac trpeli asi ja a pani profesorka, pretože sme mali topánky na podpätkoch, tým pádom nás boleli nožičky. Bohužiaľ, nejako bolo treba vydržať, ale však opuchnuté nohy sú predsa najluxusnejšie, no nie? Po rozchode sme sa všetci znovu stretli a čakala na nás zaujímavá informácia - autobus za nami prísť nemohol, ale my sme sa museli previesť čo najbližšie k nášmu hotelu. Nejako sme to zvládli, hoci sa nám nechcelo, nič iné nám neostávalo. A tak sme si pocestovali znovu metrom, kde sme zachytili práve dopravnú špičku.

Mohli sme vidieť aký chaos tam vládne, koľko ľudí sa na seba lepí a koľko ich tam chodí, ako mravenisko. Po náročnom dni sme sa ocitli znovu v autobuse a čakala na nás dlhá cesta domov, počas ktorej sme zapôsobili na rakúsku políciu a nedalo im to, museli nás zastaviť, pretože sme im prišli asi moc sympatickí. Vraj bol náš autobus príťažký a keby nebolo našej študentky napoly Nemky Báši, tak by vodiči neplatili nižšiu pokutu než bola určená. A tak po ďalšej menšej komplikácii sme sa viezli asi poslednú hodinku, dve domov a sláva, prišli sme na Slovensko. Niektorým sa už na začiatku cnelo za Parížom a najradšej by ostali, iní sa zase tešili pocitu domova. V každom prípade, prišli sme zdraví a asi napoly šťastní domov a problémy sme zvládli bravúrne. Myslíte si, že si naša crew zaslúži potlesk?

Moja prvá diplomatická reprezentácia Slovenska

Mal som tú česť zúčastniť sa výnimočného projektu „Modelový Európsky parlament - MEP“ v Litve. Veľa nových dojmov, nových známych, nových očakávaní a skúsenosti...

Prichádzam na autobusovú stanicu Mlynské Nivy, slovenskú delegáciu práve čaká presun do Viedne, odkiaľ bude môcť konečne nabrať smer hlavné mesto Litovskej Republiky, Vilnius. Cesta ubieha rýchlo, ani sa nenazdám a som na letisku vo Vilniuse ktoré je veľké zhruba ako autobusová stanica v Bratislave, ale samozrejme v oveľa lepšom stave. Rýchlo sa občerstvím nejakou lososovou bagetou alebo niečím tomu podobným a hurá do autobusu.

Stále som si nie som istý, či som urobil správne a nestrávim veľa času na určitom mieste v nasledujúcich dňoch. Autobus naberá smer univerzita Mykolas Romeris, kde si delegáti počkajú na svoje hosťiteľské rodiny s ktorými následne pôjdu na večeru. V mojom prípade síce nešlo o hosťiteľskú rodinu, ale len o chalana u ktorého som mal ďalší týždeň bývať ale to bolo možno aj lepšie ako mať celú rodinu.

Prvý deň za mnou, zaujímavý týždeň predomnou. Ďalší deň sa začína propagáciou programu mládež v akcii, následne je v pláne teambuilding na utuženie vzťahov v rámci nášho výboru a potom sa môžem začať pracovať na rezolúcii. Tretí deň v Litve začína otváracím ceremoniálom v litovskom parlamente, v miestnej reči nazývaného Seimas. Stále náš výbor pracuje na rezolúcii. Niekedy sa diskusia ale zvráta do zbytočného hádania sa kvôli slovíčkam ktoré sú synonymami.

Ďalší deň ubehol ako voda, môže sa ísť na ďalší deň urputných diskusií. Utorok začína stretnutím sa s ostatnými ľuďmi na námestí nesúcom meno spisovateľa a zároveň autora národnej hymny, Vincasa Kudirku. Následne šťastlivci idú rokovať do rôznych ministerstiev, my do Európskeho Informačného Centra. Po rôznych opisoch klimatických podmienok na ministerstvách som však zmenil názor. Večer je ešte podujatie pre všetkých účastníkov Modelového Európskeho Parlamentu. Ďalší deň vyzerá

v programe zaujímavo, pred sebou máme presun do Druskininkai, čo je malé kúpeľne mesto na hranici s Bieloruskom a Poľskom kde má prebiehať lobovanie. Potom ešte návšteva Grutas Park, neoficiálne nazývaní aj Stalinov svet kde môžeme precestovať v čase do éry červeného útlaku v Litve. Večer je na programe večera na ambasádach.

Keďže sa takéto niečo pod Slovenskou vlajkou v Litve nenachádza, tak sme nútený večerať v reštaurácii. Tou nejakou reštauráciou je skvelé zariadenie zameriavajúce sa na tradičnú litovskú kuchyňu. Neľutujeme. Nasleduje deň D, valné zhromaždenie ktoré sa nesie v znamení štipľavých otázok týkajúcich sa častokrát deravých rezolúcií. Piatok pokračuje valným zhromaždením, odohráva sa aj uzatvárací ceremoniál a večer je pre delegátov pripravené farewell party. Siedmeho idem obohatený novými skúsenosťami naspäť do našej krásnej vlasti.

Taký bol MEP 2013, Vilnius..... :)

„ Troska medzi troskami...“

Nedávno som sedela na lavičke v parku. V Medickej garden ...samozrejme. Kam inam by šla troska ako ja. Prezidentská je moc mainstream a Sad Johnyho Kinga je pre pohodlné staromestské dieťa ako ja moc ďaleko. Ako som tam tak sedela a popíjala predraženú a nechutne sladkú kávu z nádoby greenpeaceáckej kaviarne kde ku každej káve dostanete 20 stranovú knižku o tom aká je super, mračila sa na ľudí okolo a riešila si vlastné vymyslené melodrámy.

Bolo mi proste tak nijak divne z mojich rovesníkov a samej seba. Z tejto generácie bohatých detí v kabátoch počúvajúcich pseudo alternatívnu Lanu del rey zatiaľ čo popíjajú kávu v hipsterských retro kaviarniach a riešia podobne hlúpostí ako ja . Neexistujúce problémy, ktoré už zajtra nemusia byť. No a ako som tam tak sama depčila zahliadla som tancujúceho mladíka. Mohol mať tak 23. Tancoval si na dramáč z telefonu a usmieval sa. Bolo mu úplne jedno že pije s kamarátmi na lavičke čučo a že mu evidentne uleteli včely. Bol proste šťastný.

Najprv som to vôbec nechápala. Ako môže byť niekto šťastný len tak , bezdovodne. Alebo že by na rozdiel odo mňa ten dôvod mal? Pýtala som sa samej seba zatiaľ čo si on krepčil a veselil sa. Usmieval sa a tento úsmev preniesol aj na mňa. Po chvíľke neprítomných pohľadov som sa rozhodla že on by mohol byť ten dôvod prečo by som si rada zakrepčila aj ja a vybrala sa jeho smerom....

Strasbourg

Pôvodne som do Francúzska ani nemal ísť, ale nakoniec to všetko dopadlo ináč a ja som za to veľmi vďačný. Udalosť, ktorej sme sa zúčastnili v Štrasburgu by som prirovnal k modelovému parlamentu Európskej Únie, ale v zrýchlenej verzii. Prostredie bolo krásne. Mesto sme videli iba z autobusu, ale vyzeralo naozaj veľmi dobre, čo ma vôbec neprekvapuje. Toto miesto je podľa môjho názoru výkladnou skriňou EÚ.

Samotný parlament je takisto veľmi peknou, modernou, ale zároveň elegantnou stavbou a vnútorné priestory sú snáď ešte krajšie. Sklo, drevo a zeleň dominujú interiéru. Páčilo sa mi medzinárodné a tým pádom aj multijazyčné prostredie, ktoré vytvorili mladí ľudia z celej Európy. Každá krajina bola na welcome ceremónii predstavená jedným reprezentantom.

Ďakujem, že Slovensko som mohol reprezentovať práve ja. Zistil som, že som bol asi jediný, ktorý nemal reč dopredu pripravenú, ako jediný som sa o svojej funkcii dozvedel asi iba pol hodinku pred samotným ceremoniałom, o to viac som si to však užil. Rozprával som v angličtine pred 600 ľuďmi, to bol parádny pocit. Taká moja „minútka slávy“. Každý niekde musí začať nie? Veľmi som si užíval, že sme boli všetci z iných krajín a mohli sme sa navzájom zoznámiť. Veľmi sa mi tu hodila moja španielčina. V podstate asi polovicu práce som urobil v španielčine a druhú polovicu v angličtine. Po španielsky síce oficiálne v Európe hovoria iba Španieli, avšak vysvitlo, že sa ju učia po celej Európe a ovládali ju študenti z mnohých krajín. Pre mňa skvelé zistenie.

Ešte by sa mi zišla francúzština, tú sa však v budúcnosti chcem naučiť. Podľa môjho ucha je to jeden krásny romantický a štýlový jazyk. Každý ďalší jazyk, ktorý ovládame, je pre nás cestou k novým ľuďom. Aj keď dnešná vzdelaná mládež väčšinou ovláda angličtinu, je to niečo úplne iné keď sa s človekom rozprávate v jeho rodnej reči, rozumiete jeho vtipom, prejavom sklamaní či radosti... To, k čomu sme dospeli v jednotlivých committees, teda rezolúcie k daným témam boli dosť zbežné a málo detailné, to je však vzhľadom na čas vyhradený na rokovania celkom pochopiteľné. Za tak krátku dobu sme samozrejme nič moc nevyriešili, ale myslím si, že to ani nebolo cieľom podujatia. Pointou bolo skôr vidieť prostredie vrcholného politického fóra a to sa podarilo.

Čo sa však naozaj za týmito stenami deje keď sú v kreslách euro- poslanci? Pozerajú sa pri svojej práci na dobro ľudí? Rád by som sa o tom raz na vlastné oči presvedčil. Verím, že táto práca sa dá robiť s čistým úmyslom a bez straty samého seba. Napokon takýchto ľudí svet potrebuje. Možno sú dnes títo ľudia často v menšine, avšak to nie je žiadna výhovorka. Napokon každá veľká zmena, ktorá sa kedy na svete udiala, sa začala u jednotlivca. V Štrasburgu som videl, že mnohým mojim rovesníkom svet nie je ľahostajný a uvedomujú si, že to, čo sa tu dnes deje nie je v poriadku. Časy sa však menia a ja verím, že s mojou generáciou prichádza lepšia doba.

Ďakujem pekne za skúsenosť.

Na Francúzskej pôde

Cesta bola síce pomerne dlhá, ale zbehla dosť rýchlo. Väčšinu času bol autobus v pokoji, keďže väčšina z nás spala. Začalo svať a my už sme začínali pociťovať mierne zmeny v okolitej krajine. Prechod Strasbourgom bol krásny, slnečný a netrval ani veľmi dlho, kým sme prišli na určené miesto. Po zastavení pred mohutnou z výzoru presklenou budovou Európskeho parlamentu sa autobus zmenil z teplákového kráľovstva na krajinku vyžehlených košeli, sák či oblekov. Vstup do budovy parlamentu ma veľmi

fascinoval. Prešli sme veľkými dverami a pripojili sa k skupinám detí v našom veku z rôznych krajín. Budova bola zvnútra ešte veľkolepejšia ako pri pohľade z vonku. V strede bola hlboká „priepasť“ so živými rastlinami, vykladaná škridlami, ktorá oddeľovala dve strany parlamentnej budovy. Všetko bolo dokonalo čisté a lesklo sa, akoby to tam niekto celú noc pred tým vlastnoručne vyleštil.

Po raňajkách, ktoré sme v podstate ani nestihli, nás rozdelili do šiestich skupín označených rôznymi geometrickými znakmi. Podľa týchto znakov nás následne volali a usádzali do obrovskej zasadačky Európskeho parlamentu. Po prvom vkročení do veľikánskej miestnosti sa vo mne zmiešali rozličné pocity, dobré so zlými, všetko dokopy a vznikol mi z toho jeden veľmi výnimočný dojem a spomienka, ktorá so mnou bude ťahať ešte asi veľmi dlho. Usadili sme sa a pozoznávali so súdruhmi sediacimi vedľa, nad nami či pod nami. Konkrétne my sme sa dali do reči s Poliakmi sediacimi po našej pravej strane. Ich úroveň angličtiny a komunikácie síce nebola najlepšia, za to priateľskí a charizmatickí boli dostatočne. Nastalo ticho a začali rozprávať prednášajúci uprostred parlamentu. Prešla prvá pol hodina, hodina, dve a ja som sa pomaly začínala strácať v tom, o čom rozprávali. Doteraz obdivujem tých, ktorí držali pozornosť celých 5 hodín, čo sme tam sedeli.

Obed ubehol veľmi rýchlo, hodila som do seba tú malú zlatú žemličku a trochu šalátu, a utekala som splniť úlohu, ktorú nám zadali. Mali sme si nájsť skupiny po štyroch, no podmienka bola, že sme museli byť každý inej národnosti. Mne sa podarilo nájsť do party Čecha, Portugalku a Holand'anku. Spolu sme riešili kvíz. Bol dosť ťažký, zložený z 20tich otázok, pričom každá bola písaná v inom jazyku. To zapríčinilo, že sme sa pýtali kadekoho odkiaľ je, a či by nám to vedel aspoň preložiť do angličtiny. Títo mladí ľudia boli

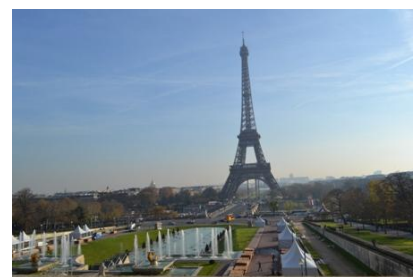
veľmi milí a ochotní. Dost' nám pomohli a po dokončení tejto celkom náročnej úlohy nás zvolali späť do obrovskej zasadačky parlamentu. Tam sme strávili zvyšok popoludnia.

Najkrajší moment bol asi koniec. Nie pre to, že by som sa tešila, že odchádzame, ale vymysleli to naozaj krásne. Pustili hymnu- Ódu na radosť a popritom prišiel jeden zástupca z každej školy s vlajkou príslušného štátu a nakoniec vrcholy vlajok dali dokopy.

Bolo to naozaj krásne, až som mala pocit, že sme v tej Európskej únii naozaj všetci spolu ako bratia a sestry. Aj keď počas tohto výletu sme zažili rôzne situácie, ako napríklad strach o vlastné životy, únavu, stres, skvelú atmosféru Eiffellovky a večernej „šanz elizé“ a cestovanie metrom do nebezpečnej štvrte, v ktorej sme zhoda náhody bývali, bol pre mňa zážitok s vlajkami asi najkrajší. Som si istá, že každý z tých 508 ľudí, čo tam boli, sa niečo nové dozvedeli, naučili či pochopili a určite to každému z nás niečo dalo. Som si istá, že sa do

Francúzsku ešte niekedy v budúcnosti vrátim...

Putovanie po Francúzsku...

Cesta autobusom do Štrasburgu trvala 16 hodín necelých. Do Štrasburgu sme dorazili niečo okolo pol 8 a boli sme všetci unavení a nevyspatí. Ráno pred parlamentom sme sa prezliekli v autobuse. Keď sme sa už všetci prezliekli a pripravili na parlament, tak sme vyrazili do parlamentu. Európsky parlament bol veľmi krásny, bol okrúhly a oveľa väčší než ten náš a veľmi pekné prostredie okolo parlamentu. Keď sme vstúpili do parlamentu tak sme museli byť skontrolovaní, či pri sebe nemáme dáke zbrane, alebo podobné veci.

Niečo ako na letisku. Keď sme prešli kontrolou, tak si nás prideliť do skupín. Skupiny boli po 4 členoch. My sme mali označenie „trojuholník“.

Po rozdelení skupín sme išli sa najesť. Dostali sme každý džús a jeden kroasant. Boli sme veľmi hladní, ale veľmi sme sa ponáhľali, tak sme sa moc nenajedli. Potom sme sa postupne presunuli do zasadacej sály a tam sa prezentovali všetky krajiny. My sme museli improvizovať, lebo sme to nemali pripravené. Prezentovali sme našu školu a krajinu ako ostatné štáty. Potom sa tam rozoberali určité témy. Niektorí sme aj tam spali lebo sme boli veľmi unavení a trvalo to okolo 3 hodín a viac. Ako sme skončili, tak sme sa presunuli znova do jedálne

a tam sme sa už konečne najedli. Potom nasledovala hra, ktorú som nechápal. Tak som sa na to vykašlal a potom nás znova rozdelili do skupín, podľa ktorých sme boli určení. Tak sa stalo, že iba trojuholníky čo mali na sebe nalepené znaky trojuholníka išli do jednej sály a zas štvorce, teda tí, čo mali označenie štvorca do druhej a tak ďalej.

V týchto oddelených miestnostiach sme rozoberali tiež určité témy. Potom ako to skončilo sme už išli všetci unavení do autobusu a vyrazili sme do Paríža na ktorý sme sa všetci neskutočne tešili. Cesta trvala asi 6 hodín. Medzi tým sme ešte dva krát stáli na pumpe, aby sme si kúpili niečo na jedlo. Všetci sme boli unavení, tak sme poväčšine spali. Autobusom do Paríža sme dorazili okolo pol noci a skôr ako sme sa dostali už ku nášmu hotelu prežili sme niekoľko problémov.

Dostali sme sa autobusom do úzkych uličiek, v ktorých majú problém prejsť i autá. Keď sme z nich šťastne vyšli, hneď sme sa dostali do ďalšej úzkej uličky, ktorá bola na kopci. Skoro sme sa prevrátili na jednej vyvýšenine.

Aby sme prevráteniu zabránili, museli sme všetci prejsť na druhú stranu autobusu a tak sme ho vlastnými telami vyvážili. Pomaly to musel vodič autobusu scúvať dole. Panika sa upokojila a ešte par uličkami sme prešli a dostali sme sa už pred Hotel Ibiz. Vybrali sme si veci a išli na izby. Hotel bol starší ale dalo sa v ňom vydržať. Ráno sme vstali všetci okolo 8 ráno a išli sme sa naraňajkovať. Po raňajkách sme sa už všetci nevedeli dočkať na centrum Paríža a tak sme už vyrazili čím skôr.

Pešo sme išli asi 30 minút na vlak, ktorým sme sa dostali ku nášmu veľvyslanectvu a tam sme sa stretli aj s naším veľvyslancom zastupujúcim našu krajinu vo Francúzsku. Zdržali sme sa tam asi 1 hodinku. Veľvyslanec nám rozprával o veľvyslanectve a podobné veci.

Po jednej hodine sme vyrazili k Eiffelovej veži. Keď som ju prvý krát uvidel, tak som mal neskutočné pocity a eufóriu. Je to niečo prekrásne. Pred Eiffelovou vežou predávali černosí parížske veže a podobné veci ako suveníry. Tak sme si ich každý pokupovali. Potom niektorí chceli ísť na Eiffelovú vežu a niektorí nie. Tak sme sa rozdelili. Niektorí sme sa išli najesť a niektorí na Eiffelovú vežu. Ja som sa išiel račej najesť. Chcel som ochutnať parížsku kuchyňu, ako sa o nej hovorí. A skutočne bola veľmi vynikajúca. Nakoniec som stihol navštíviť aj vežu. Bola to neskutočná výška. Potom sme sa postupne presunuli na ulicu Champs-Élysées, na ktorú sme sa všetci veľmi tešili. No a možno aj najviac s celého výletu. Nachádzali sa tam drahé obchody a obchody s najdrahšími značkami. Boli veľmi pekné, ale zároveň veľmi drahé. Na Champs-Élysées sme mali len asi 1 hodinku rozchod, čo bolo veľmi malo a skoro nikto nestihol si niečo nakúpiť. Veľmi pekný bol víťazný oblúk. Ľudia sa veľmi pekne obliekali v celom Paríži. Po cestách jazdili samé drahé autá, tak sme si chalani prišli na svoje. Boli ešte veľmi pekné tie ich Vianočné trhy, ale aj zároveň drahé. Keď sme sa už stretli, tak sme mali problém sa dostaviť ku nášmu autobusu a vodičom. Vodiči sa báli ísť pre nás do centra Paríža. Keď dokázali poblúdiť na jeho okraji, čo by potom urobili v jeho centre? Nuž, tak sme museli improvizovať a prepravili sme sa k nim, lebo moc dobre nepoznal Paríž. Konečne sme sa s nimi stretli, nastúpili sme do autobusu a vyrazili sme do Bratislavy. Cesta trvala necelých 16 hodín. Ráno, okolo 12 sme došli do Bratislavy....

Subkultúry vs. politické strany a ich štiepenie – komparácia

Čo je to vlastne subkultúra?

Subkultúra je súbor kultúrnych prvkov typických pre menej kultúrne vyhradené sociálne skupiny, ktoré sa líšia od dominantných kultúr. *Kultúra* je určité množstvo zvykov, náboženstiev, jazykov, hudby, oblečenia, ktoré spolu zdieľa určitá skupina ľudí. Na svete je mnoho subkultúr, ktoré sa menia, vznikajú nové, ktoré chcú poukázať na určité zmeny, ktoré potrebujú. A takým spôsobom vznikajú aj nové politické strany. Ľudia chcú zmenu, preto sa aj strany menia. Slúžia na prezentáciu danej skupiny ľudí, ktorá zdieľa podobné názory.

Prezentujú názory konkrétnej skupiny ľudí...

Jedným z najlepších príkladov na porovnanie vývoju subkultúry a politickej strany, ktorá je založená na podobných princípoch, je subkultúra **Hippies**, k nim priliehajúci **Skinheadi** a politická strana **SaS** (Sloboda a Solidarita). SaS je liberálnou stranou, ktorej vízia, respektíve cieľom je zvyšovať a brániť osobné a ekonomické slobody ľudí, ich životnú úroveň. Dokonca sa netaja legalizovaním návykových látok, čo by však znamenalo nezatknutie nevinných. Tým sa myslí nájdenie návykových látok u ľudí, ktorí s tým nič

nemajú, len im ich niekto podstrčil. V takom prípade je taký človek zadržaný, obvinený a prípadne zatknutý za zadržovanie alebo používanie drog.

Ako je teda s tým spätá subkultúra Hippies?

Hippies vznikli v 60. rokoch 20. storočia, kedy mladí ľudia boli za slobodu, spontánnosť, za používanie omamných látok, jednoducho za liberálnosť. Aby sa diferencovali od ostatných, nosili farebné oblečenia, znak, ktorým sa prejavovali znázorňoval mier a hlavne sa vyznačovali farebnými kvetmi – tak je aj odvodené ich heslo „flower-power“, čo v preklade znamená „sila kvetín“. Hrali na gitare, spievali si, pritom užívali návykové látky (marihuanu, hašiš alebo LSD)

Taktiež podporovali iné subkultúry afroameričanov a homosexuálov. Svoje názory o mieri prejavovali prostredníctvom nesúhlasu o vojenskej službe vo Vietname. Obhajovali nekonečnú slobodu na názory, činnosti, chovanie, prejavy...

Pozrime sa na základné prvky Skingaead...

Ďalšou subkultúrou, ktorú som spomenula, sú *Skinhaead*; ktorí vznikli na reakciu nezamestnanosti ľudu. Boli hrdí na svoj robotnícky pôvod a v prvom rade sa chceli odlišovať od iných, od bohatejšej vrstvy, púťali na seba pozornosť zmenou výzoru – vyholená hlava, oblečenie v podobne topánok značky Dr. Martens (obuv, ktorú nosili robotníci v dokoch), potom v podobne vojenských bünd tzv. „bomber“,

džínsov a trakov cez košele značky Ben Sherman alebo trička Fred Perry. K ich základným hodnotám patrila spolupatričnosť a solidarita, preto sa v ich skupine nachádzalo aj veľké množstvo etník. Nezaujímalo ich nič iné, stačilo aby mali rovnaký robotnícky pôvod.

Spoločné prvky subkultúr a politických strán

A presne tieto princípy sú vyjadrené aj v samotnom názve strany SaS – Sloboda a Solidarita. Sú za liberálny životný štýl, za súdržnosť spoločnosti. SaS vznikla na základe toho, čo ľud potrebuje. Princípy, ktoré v sebe mali subkultúry Hippies a Skinheadi sa v určitom množstve nachádzajú aj v mnou vybranej politickej strane. Napríklad takým proti dólom SaS ie politická strana SMER-SD (Smer - Sociálna demokracia).

Táto politická strana má rovnako veľa podobných črt so subkultúrou Skinhaead. Subkultúra vo svojich počiatkoch odmietala a odsudzovala správanie bohatej skupiny ľudí. Snažila sa vo svojom vnútri napomôcť tým, ktorí boli odkázaní iba na pomoc a podporu ľudí so svojej sociálnej skupiny.

V súčasnosti vznikajú ďalšie nové a nové strany, ako aj subkultúry s iným životným štýlom, inými názormi, ktoré si utvárajú na základe toho, čo už zažili a čo by zmenili. Každý pociťuje potrebu zmeny. Politické strany proti sebe súperia, chcú si získať priazeň väčšiny názormi, sľubmi, ktoré ľudia väčšmi žiadajú. Nie vždy sa to však dá. Mnohé strany navzájom majú podobné názory, idey, zmýšľania, plány, hoci každá sa i v malom množstve líši od tej druhej. O tom, ktorá strana v najbližších akýchkoľvek voľbách zvíťazí, je len na hlase ľudu.

Niekoľko slov na záver...

Týmto príspevkom som v prvom rade chcela dokázať ako subkultúra úzko súvisí s politickými stranami, teda hlavne s ich myšlienkami a dôvodmi pre ich vznik. Väčšinou vznikajú na podnet ľudí, ktorí sa zoskupujú do subkultúr alebo skupín, ktorí si stoja za rovnakým názorom a tým pádom by radi priniesli nové zmeny aj do politického systému. Minulosť na to poukazuje a určite to tak bude aj naďalej. Nechajme sa však prekvapiť, ako sa dnešné a budúce generácie vyvinú a na aké nové a možné fungujúce nápady prídu.

Hviezdy KHL 2014 a „Masters Show“

Ako už je na *HC Slovan* zvykom, hostiť nejaké veľké hokejové kluby ako napríklad New York Rangers a hviezdy NHL je super forma ako prilákať a zvýšiť počet hokejových fanúšikov. Tak aj tento rok sa vedenie HC Slovan rozhodlo spraviť priateľský zápas.

Bude to hokejový súboj - HC Slovan, východná konferencia proti západnej, teda hviezdy KHL (Kontinentálna hokejová liga), ktorý sa uskutoční už o 6 dní čiže 11.1.2014 v Bratislavskej Slovnaft aréne. Zápas hviezd *Kontinentálnej hokejovej ligy* je každoročným festivalom s účasťou najlepších

hráčov hrajúcich v tímoch Kontinentálnej hokejovej ligy. Tento zápas bude šiesty v dejinách KHL. Napriek tomu že formálne Zápas hviezd KHL 2014 bude odohraný počas jedného dňa, program štartuje už deň pred tým. 10. januára v rámci tradičného „Zápasu Legiend“ Na hokejovej hracej ploche sa tak vo večerných hodinách stretnú tímy Slovenska a Ruska, poskladané z legiend slovenského a ruského hokeja. Tieto hokejové legendy majú spoločnú jednu vec. Svojim majstrovstvom sa výrazne zapísali do histórie svetového hokeja. 11. januára dostanú milovníci hokeja možnosť sledovať tzv. „Masters Show“. Ide o špeciálnu súťaž pre účastníkov Zápasu hviezd KHL, počas ktorej nám hokejisti ukážu svoje najlepšie individuálne technické, rýchlostné a kreatívne zručnosti.

Následne sa uskutoční aj samotný zápas hviezd KHL, v ktorom sa na ľade stretnú hviezdne tímy „Západu“ a „Východu“. Tímy nastúpia zostavách, v ktorých uvidíme výber najlepších profesionálov Západnej a Východnej konferencie. O výber hráčov do týchto tímov sa už tradične postarajú fanúšikovia, novinári a zástupcovia KHL.

Master show - účastníci súťaží v individuálnych činnostiach Zápasu hviezd KHL

KHL predstavila účastníkov jednotlivých súťaží Master show, ktorí budú súčasťou Zápasu hviezd 30. januára v Arene Minsk. Proti sebe sa v súboji postavia tímy Alexeja Jašina a Jaromíra Jágra. Súťaž sa bude v týchto disciplínach:

kruh na rýchlosť
strela na presnosť
štafeta „Zmija“

strely na presnosť
tvrdosť strely

efektný nájazd
štafeta na rýchlosť

VÝPREDAJE

Móda sezóny

AUPARK

V obchodnom centre Aupark sa práve začali veľké zimné výpredaje. V tomto centre sa nachádza vyše 250 obchodov, z čoho na väčšine môžeme pri vchode vidieť vyvesené plagáty s obrovskými zľavami a výpredajmi. Najviac sa potešia asi milovníci zimných športov pre ktorých obchod Nike má za zvýhodnené ceny špeciálne bundy na snowboard alebo nepremokavú obuv do chladného počasia a Exisport si pripravil špeciálnu akciu kde pri nákupe dvoch darčiekov tretí budete mať zadarmo. Zľavy platia aj na bižutériu značky spleen kde teraz ponúkajú štýlové náramky a náušnice. 35 % zľava platí na novú kolekciu okuliarov rôznych značiek ako napríklad Pepe jeans alebo Hackett london ktoré ponúka optika Siloe. Za cenovo zvýhodnenými kabelkami a obuvou sa rozhodne oplatí ísť aj do obchodu CCC kde od kožených elegantných kabeliek a jednoduchých lesklých lakoviek nájdete aj veľmi farebne a výrazne kúsky ktoré sa stali módou dnešnej doby a sú stále cenovo dostupne. Na svoje si podľa mňa určite prídu aj teenageri ktorým sa určite niečo zapáči v obchodoch ako sú Bershka, Stradivarius a Pull & Bear. V týchto dňoch si teda môžete dopriať si toho kúpiť o niečo viac. Všetky spomenuté výpredaje sú pravdepodobne platné do konca tohto mesiaca alebo do celkového vypredania zásob.

OPTIKASILOE
www.optikasiloe.eu
NOVÁ KOLEKČIA 2014
UŽ V PREDAJI!
Pepe Jeans
LONDON
TERAZ SO ZĽAVOU 35%

Ako si najlepšie vybrať správnu maskaru?

Myslím si, že maskara je jednou z najpoužívanejších kozmetických produktov medzi všetkými ženami.

Každá žena túži po dokonalej maskare, ktorá rozjasní jej pohľad, predĺži mihalnice, nezlepí ich a oddelí ich od seba. Svoje riasy poznáme najlepšie my sami. Preto by sme si mali maskary vyberať presne podľa ich typu.

Ak máte riasy husté ale krátke, tak najvhodnejšia maskara bude tá ktorá ich predĺži. Naopak dlhé riasy bez objemu potrebujú maskaru, ktorá bude mať hustú kefôčku. Tá ich oddelí a zaručí im hustejší vzhľad. Maskary majú buď hrebienok alebo kefku. Maskary z hrebienkom miesto kefky riasy nenatočia, ale predĺžia

ich a oddelia. Najlepšie výsledky podľa mňa prinášajú maskary s gumenou alebo silikónovou kefkou, ktoré sú flexibilné a prispôbia sa mihalniciam.

Paleta farieb pri maskarách nie je taká bohatá ako pri výbere ceruziek na oči či očných tieňov. Najobľúbenejšou farbou je farba čierna, ale aj tá je dostať v rôznych odtieňoch od tmavosivej cez obyčajnú čiernu až po najčiernejšiu čiernu, ktorá sa nazýva „blackest black“. Ale nájdeme maskary: fialové, modré či ružové ale aj hnedé. Maskary delíme na **klasické** a **vodeodolné**, ja osobne vodeodolné veľmi nepoužívam, iba ak

tak v lete na dovolenke aj to nie často. Nemám rada vodeodolné špirály, vzhľadom na to, že musím potom používať špeciálny odlíčováč na vodeodolné líčenie. Medzi moje obľúbené vodeodolné špirály patrí: Clinique – High Impact Maskara Waterproof – jej cena sa pohybuje okolo 20€ ,som s ňou veľmi spokojná a nesklamala ma ani pri pobyte vo vode :) Druhá obľúbená je: Loreal Volume Million Lashes Waterproof - jej cena sa pohybuje okolo 7 – 10 €.

Klasické špirály ktoré sú moje najobľúbenejšie sú: Loreal-False lash wings, ktorú mám už asi tretí krát a som s ňou absolutne spokojná ,dokonale predĺži riasy ale aj ich rozprestiera, tak že pôsobia ako rozvinuté motýlie krídla, o čom svedčí aj názov špirály.

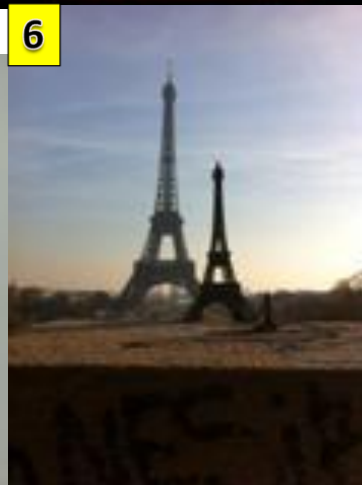
Ďalšou špirálou s ktorou som bola spokojná bola Maybelline Volume Express The rocket, pri ktorej ma prekvapilo to, že sa vôbec nerozmazávala a vôbec sa mi netvorili žmolky a nezlepovali sa mihalnice a mala aj prijateľnú cenu:)

Medzi drahšie značky maskár patria: Helena Rubinstein- (špirály sa pohyujú od cca 25 € vyššie), Yves Saint Laurent- (špirály sa pohyujú od cca 30 € vyššie), Clarins, Givenchy, Christian Dior, Lancome (ceny sa pohyujú od 40- 50 €).

V dnešnej dobe už nie je problém si objednať hocakú maskaru cez e-shop ,no ja uprednostňujem priamo v obchodných centrách (v parfumeriách, drogeriách) si kúpiť špirálu. Cez e-shop nakupujem väčšinou len vtedy, keď neviem zohnať takú maskaru akú chcem v kamenných predajniach:)

- 11. V ktorom kraji sa nachádza mesto Liptovský Mikuláš?**
    - a) ilinský
    - b) prešovský
    - c) nitriansky
    - d) trenčiansky
  - 12. Knihtlač vynašiel:**
    - a) Galileo Galilei
    - b) Johannes Gutenberg
    - c) Hans Sachs
    - d) Giordano Bruno
  - 13. Čím začala druhá svetová vojna?**
    - a) vpádom Ruských vojsk na územie Fínska
    - b) útokom Nemeckých vojsk na územie Poľska
    - c) obsadenie pobaltských krajín Ruskom
    - d) atentátom na Františka Jozefa
  - 14. V súčasnosti platný kalendár je nazvaný podľa pápeža:**
    - a) Sixta V.
    - b) Júliusa XV.
    - c) Gregora XIII.
    - d) Inocenta X.
  - 15. Prvá známa fotografia vznikla v roku:**
    - a) 1854
    - b) 1876
    - c) 1813
    - d) 1827
  - 16. Osoby sa môžu pohybovať po vozovke v tuneli len**
    - a) v čase od 00:00 hod. do 4:00 hod
    - b) po pravej krajnici
    - c) v súvislosti so zaistovaním bezpečnosti cestnej premávky, ak majú na sebe reflexný bezpečnostný odev
    - d) v prípade, ak je to nevyhnutné na urýchlené opustenie tunela po pravej krajnici, v prípade že tlačia bicykel alebo iný náklad, môžu použiť aj ľavú krajnicu
  - 17. Základom filozofického spôsobu myslenia je:**
    - a) Boh
    - b) pojem
    - c) cit
    - d) predstava
  - 18. Francis Bacon pochádzal:**
    - a) zo Španielska
    - b) z Nemecka
    - c) z Ameriky
    - d) z Anglicka
  - 19. Al je značka pre:**
    - a) hliník
    - b) vodík
    - c) astát
    - d) antmón
  - 20. Helium je latinský názov pre:**
    - a) hélium
    - b) vodík
    - c) hélios
    - d) kyslík
  - 1. Jednotka tepla:**
    - a) watt
    - b) weber
    - c) Celziov stupeň
    - d) Joule
  - 2. Jednotka výkonu:**
    - a) Joule
    - b) ampér
    - c) volt
    - d) watt
  - 3. Označenie pre Pascal:**
    - a) Pas
    - b) Pa
    - c) P
    - d) Ps
  - 4. Keith Richards je členom skupiny:**
    - a) KISS
    - b) The Rolling Stones
    - c) ZZ Top
    - d) Pink Floyd
  - 5. Akému hudobnému štýlu sa venovala kapela Black Sabbath?**
    - a) soul
    - b) pop
    - c) R'n'B
    - d) Metal
  - 6. Z ktorého slovenského mesta pochádza kapela Desmod?**
    - a) z Nitry
    - b) z Košíc
    - c) z Trenčína
    - d) z Trnavy
  - 7. Autorom diela „Robinson Crusoe“ je:**
    - a) Daniel Defoe
    - b) Oscar Wilde
    - c) Jonathan Swift
    - d) Charles Dickens
  - 8. Dej typickej klasicistickej drámy sa odohráva nanajvýš po dobu:**
    - a) 24 hodín
    - b) 1 roka
    - c) 7 dní
    - d) 1 mesiaca
  - 9. Pierre Corneille bol predstaviteľom:**
    - a) talianskej klasickej literatúry
    - b) anglickej klasickej literatúry
    - c) francúzskej klasickej literatúry
    - d) španielskej klasickej literatúry
  - 10. Za najväčšieho komediografa všetkých čias sa považuje:**
    - a) Jeane de la Fontaine
    - b) Molière
    - c) Jean-Jacques Rousseau
    - d) Voltaire
-

***Milióny ľudí sa môžu pozerat'
na nočnú oblohu,
ale každý bude myslieť
na niečo iné,
v tom je jedinečnosť
každého z nás...***

Príspevok poskytla: Dáša Sedláková

Cenu do fotosúťaže venovala spoločnosť IMPA Bratislava, a.s.

IMPA

Cenu do vedomostnej súťaže venovala spoločnosť Škoda Auto Slovensko, a.s.

ŠKODA AUTO Slovensko

Zúčastnite sa **súťaže** vo vedomostnom teste. Postačuje napísať odpovede v tvare /číslo otázky a písmeno odpovede/. Odovzdávajte ich písomne na hodinách Diplomacie, prípadne ich posielajte na mail: dubriska@gmail.com. Taktiež môžete slobodne rozhodovať o tom, ktorá **fotografia** uvedená na poslednej strane časopisu je pre vás najlepšia a najvýstižnejšia. Fotografia s najvyšším počtom hlasov bude odmenená cenami sponzorov časopisu.